

Wersja zanonimizowana

-1284996-

C-180/24 - 1

Sprawa C-180/24

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

6 marca 2024 r.

Oznaczenie sądu krajowego:

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polska)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

29 stycznia 2024 r.

Strona powodowa:

Santander Consumer Bank S.A.

Strona pozwana:

EN

POSTANOWIENIE

[OMISSIS]

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

[OMISSIS]

po rozpoznaniu [OMISSIS]

[OMISSIS] [sprawy z powództwa]

Santander Consumer Bank SA z siedzibą we Wrocławiu

przeciwko EN

o zapłatę

PL

na skutek apelacji obu stron

[OMISSIS]

postanawia:

1. [OMISSIS]

2. na podstawie art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z następującym pytaniem prejudycjalnym:

czy art. 3 lit. j) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 roku w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U.UE.L.2008.133.66) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce zawierania w umowach o kredyt konsumencki postanowień, których treść nie jest wynikiem indywidualnych uzgodnień między stronami, a które przewidują oprocentowanie naliczane od całej kwoty kredytu udzielanego konsumentowi obejmującej nie tylko kwotę rzeczywiście wypłaconą konsumentowi, ale również kwoty przeznaczone na pokrycie kosztów udzielanego kredytu (w tym m. in., jak w okolicznościach niniejszej sprawy, prowizji kredytodawcy czy składki z tytułu ubezpieczenia na życie i assistance);

3. na podstawie art. 177 § 3¹ kodeksu postępowania cywilnego postępowanie w sprawie zawiesić.

Uzasadnienie

I. Stan faktyczny sprawy i przebieg postępowania przed sądem krajowym.

- 1 Powód Santander Consumer Bank SA z siedzibą we Wrocławiu wniósł o zasądzenie od pozwanego EN na swoją rzecz kwoty 33.016,23 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 30.880,42 zł od 11 września 2020 r. do dnia zapłaty, a także wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonych od kwoty 2.100,88 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.
- 2 Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.
- 3 Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo niemal w całości.
- 4 Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

(i) 6 września 2018 r. pozwany zawarł z powodem umowę kredytu gotówkowego nr 158507783883 na kwotę 38.786,35 zł, która, zgodnie z umową, miała być przeznaczona na:

- cele konsumpcyjne kredytobiorcy - 5.500 zł,
- spłatę wcześniejszych zobowiązań finansowych kredytobiorcy wobec kredytodawcy - 21.655,04zł,
- sfinansowanie prowizji kredytodawcy za udzielenie kredytu - 4.525,10 zł,
- sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia na życie - 6.516,11 zł,
- sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia assistance - 582 zł
- sfinansowanie opłaty za sposób przekazu środków na cele konsumpcyjne - 8,10 zł.

Całkowita kwota do zapłaty została określona na 49.570,34 zł, na którą składały się: kwota kapitału 38.786,35 zł wraz z odsetkami za cały okres kredytowania w łącznej kwocie 10.783,99.

(ii) Umowa zakładała, że pożyczka zostanie spłacona w 60 miesięcznych ratach począwszy od października 2018 r. Wysokość 59 rat wynosiła 831,16 zł, a ostatniej kwotę 831,30 zł.

(iii) [OMISSIS]

(iv) Pozwany spłacił jedynie część należności do wysokości 15.465,54 zł, w tym kapitał do kwoty 7.905,93 zł., co wynikało z zestawienia wpłat przedstawionych przez powoda [OMISSIS].

(v) Umowa pożyczki została wypowiedziana przez powoda i w konsekwencji wytoczył niniejszą sprawę.

(vi) Powód w pozwie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 33.016,23 zł na którą składały się:

- 30.880,42 zł z tytułu wymagalnej kwoty kapitału wraz z dalszymi odsetkami,
- 2.100,88 zł z tytułu odsetek umownych i karnych,
- 34,93 zł z tytułem zryczałtowanej opłaty za pakiet usług bankowych.

5 Apelacje wywiódł powód i pozwany.

- 6 Biorąc pod uwagę zarzuty podniesione w apelacjach obu stron, przedstawiony wyżej stan faktyczny na etapie postępowania apelacyjnego można było uznać za niesporny.
- 7 [OMISSIS].
- 8 Apelacja pozwanej podważała w całości rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego i zmierzała do oddalenia powództwa. W zarzutach pozwany podniósł naruszenie:

[wskazanie naruszonych przepisów prawa krajowego]

(i) [OMISSIS] art. 58 kodeksu cywilnego wskutek bezpodstawnego przyjęcia, że umowa kredytu była zgodna z przepisami prawa w zakresie ustalonego w niej oprocentowania; w tym zakresie w szczególności apelujący zarzucał, że umowa sprzecznie z przepisami o kredycie konsumenckim pozwalała na naliczanie odsetek umownych od kredytowanych kosztów, umowa w tym zakresie zawierała postanowienia abuzywne, pozwany złożył oświadczenie kredycie darmowym co prowadziło do „unieważnienia” postanowień umownych w zakresie odsetek, w konsekwencji umowa pozbawiona była w całości odsetek, a w związku z tym powód nie wykazał wysokości swojego roszczenia, wreszcie, powód nieskutecznie wypowiedział umowę kredytu;

(ii) [OMISSIS];

(iii) [OMISSIS].

W konsekwencji pozwany domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa w całości.

- 9 W uzasadnieniu apelujący przedstawił argumentację wskazującą na to, że:
- ustalone w umowie odsetki od kredytowanych kosztów kredytu były niedopuszczalne,
  - w konsekwencji wskazanie w umowie sumy odsetek było nieprawidłowe i mylące, i pociągnęło za sobą nieprawidłowe ustalenie wysokości całości zobowiązania pozwanej,
  - pozwany złożył oświadczenie o kredycie darmowym w oparciu o art. 45 ustawy o kredycie konsumenckim prowadzące do wyeliminowania postanowień umowy o odsetkach,
  - wezwanie do zapłaty wadliwie określało wysokość zaległości i nie spełniało wymogów wynikających z art. art. 75c prawa bankowego zatem, w świetle umowy było nieskuteczne,
  - umowa nie została skutecznie wypowiedziana - na dzień jego dokonania zaległość pozwanej nie odpowiadała wymogom umowy.

II. Przepisy prawa krajowego i unijnego, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie.

10 Przepisy prawa krajowego.

Art. 3 ustawy o kredycie konsumenckim

ust. 1 Przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

ust. 2 Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności:

pkt 2) umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego;

Art. 5 ustawy o kredycie konsumenckim:

pkt 6a pozaodsetkowe koszty kredytu oznaczają wszystkie koszty, które konsument ponosi w związku z umową o kredyt konsumencki, z wyłączeniem odsetek;

pkt 10: stopa oprocentowania kredytu to stopa oprocentowania wyrażona jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane do wypłaconej kwoty na podstawie umowy o kredyt w stosunku rocznym;

pkt 12: rzeczywista roczna stopa oprocentowania - całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta, wyrażony jako wartość procentowa całkowitej kwoty kredytu w stosunku rocznym;

Art. 30 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim:

pkt 6 kodeksu cywilnego: umowa o kredyt konsumencki, powinna określać między innymi stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy, a także okresy, warunki i procedury zmiany stopy oprocentowania wraz z podaniem indeksu lub stopy referencyjnej, o ile ma zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu; jeżeli umowa o kredyt konsumencki przewiduje różne stopy oprocentowania, informacje te podaje się dla wszystkich stosowanych stóp procentowych w danym okresie obowiązywania umowy;

pkt 7: rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta ustaloną w dniu zawarcia umowy o kredyt konsumencki wraz z podaniem wszystkich założeń przyjętych do jej obliczenia;.

Art. 45 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim: W przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1-8, 10, 11, 14-17, art. 31-33, art. 33a i art. 36a-36c konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy w terminie i w sposób ustalony w umowie.

Art. 47 ustawy o kredycie konsumenckim: Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać uprawnień konsumenta przewidzianych w ustawie. W takich przypadkach stosuje się przepisy ustawy.

Art. 6 [kodeksu cywilnego]: Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Art. 58 kodeksu cywilnego:

§ 1. Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

§ 2. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

§ 3. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie została dokonana.

Art. 385¹ kodeksu cywilnego:

§ 1 Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

§ 2. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie.

§ 3. Niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta.

§ 4. Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje.

Art. 385² kodeksu cywilnego:

Oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

Art. 245 kodeksu postępowania cywilnego.

Dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Art. 253 kodeksu postępowania cywilnego:

Jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać.

Art. 316 § 1 kodeksu postępowania cywilnego:

Po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

11 Przepisy prawa unijnego.

Art. 3 lit. j) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 roku w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U.U.E.L.2008.133.66; dalej: Dyrektywa 2008/48/WE): „stopa oprocentowania kredytu” oznacza stopę oprocentowania wyrażoną jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane w stosunku rocznym do wypłaconej kwoty kredytu;

Art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2008/48/WE: W umowie o kredyt w sposób jasny i zwięzły określa się:

lit. f) stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy oraz, jeśli są dostępne, wszelkie indeksy lub stopy referencyjne mające zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu, a także okresy, warunki i procedury zmiany stopy oprocentowania kredytu. Jeżeli w różnych okolicznościach stosuje się różne stopy oprocentowania kredytu, wyżej wymienione informacje dotyczące wszystkich stosowanych stóp;

Art. 3 Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U.U.E.L. 1993.95.29; dalej: Dyrektywa 93/13/EWG):

ust. 1: Warunki umowy, które nie były indywidualnie negocjowane, uznaje się za nieuczciwe, jeśli stojąc w sprzeczności z wymogami dobrej wiary, powodują znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta, ust. 2: Warunki umowy zawsze zostaną uznane za niewynegocjowane indywidualnie, jeżeli zostały sporządzone wcześniej i konsument nie miał w związku z tym wpływu na

ich treść, zwłaszcza jeśli zostały przedstawione konsumentowi w formie uprzednio sformułowanej umowy standardowej.

Fakt, że niektóre aspekty warunku lub jeden szczególny warunek były negocjowane indywidualnie, nie wyłącza stosowania niniejszego artykułu do pozostałej części umowy, jeżeli ogólna ocena umowy wskazuje na to, że została ona sporządzona w formie uprzednio sformułowanej umowy standardowej.

Jeśli sprzedawca lub dostawca twierdzi, że standardowe warunki umowne zostały wynegocjowane indywidualnie, ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na nim.

Art. 4 ust. 1 Dyrektywy 93/13/EWG: Nie naruszając przepisów art. 7, nieuczciwy charakter warunków umowy jest określany z uwzględnieniem rodzaju towarów lub usług, których umowa dotyczy i z odniesieniem, w momencie zawarcia umowy, do wszelkich okoliczności związanych z zawarciem umowy oraz do innych warunków tej umowy lub innej umowy, od której ta jest zależna.

Art. 5 Dyrektywy 93/13/EWG: W przypadku umów, w których wszystkie lub niektóre z przedstawianych konsumentowi warunków wyrażone są na piśmie, warunki te muszą zawsze być sporządzone prostym i zrozumiałym językiem. Wszelkie wątpliwości co do treści warunku należy interpretować na korzyść konsumenta. Powyższa zasada interpretacji nie ma zastosowania w kontekście procedury ustanowionej w art. 7 ust. 2.

III. Wątpliwości prawne sądu krajowego i ich znaczenie dla rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego

A. Istotność rozstrzygnięcia Trybunału dla postępowania głównego.

- 12 Postanowieniem z 28 października 2022 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie skierował do Trybunału Sprawiedliwości 2 pytania prejudycjalne (sprawa C-678/22), z których pierwsze dotyczyło kwestii objętej pytaniem w niniejszej sprawie. Jednak postanowieniem z 5 grudnia 2023 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału na podstawie art. 100 regulaminu postępowania przed Trybunałem z uwagi na to, że postanowieniem z 20 listopada 2023 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie poinformował o umorzeniu postępowania głównego.
- 13 Istota zagadnienia przedstawionego pod rozagę Trybunału dotyczy kwestii jaki jest zakres kwoty udzielonego przez kredytodawcę kredytu, która może być objęta naliczanymi w umowie odsetkami. W okolicznościach niniejszej sprawy kredyt udzielony pozwanemu obejmował dwa zasadnicze elementy: kredyt *sensu stricte* (27.155,04 zł) oraz kredytowane koszty jego udzielenia (prowizja, składki ubezpieczeniowe itp.; 11.631,31 zł). Razem była to kwota 38.786,35 zł i od niej

naliczono łącznie odsetki, które po skapitalizowaniu za cały okres trwania umowy miały wynosić 10.783,99 zł.

- 14 Przyjęcie, inaczej niż wskazywał powód z powołaniem na umowę stron, że odsetki mogły być naliczone jedynie od kapitału *sensu stricte* ma istotny wpływ na ocenę jego żądania zgłoszonego w procesie: powód dochodzi należności obejmującej także odsetki od kwot obejmujących koszty udzielonego kredytu, gdy tymczasem odsetki zastrzeżone w umowie mogłyby być naliczone jedynie od kwoty 27.155,04 zł.

B. Wątpliwości interpretacyjne dotyczące przepisów stanowiących podstawę rozstrzygnięcia.

- 15 Na tle przedstawionych okoliczności wątpliwości interpretacyjne budzi treść art. 3 lit. j) Dyrektywy 2008/48/WE, z którego wynika, że stopa oprocentowania kredytu oznacza stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane w stosunku rocznym do wypłaconej kwoty kredytu. Identyczna reguła została wprowadzona do polskiego systemu prawnego w przepisach ustawy o kredycie konsumenckim: w art. 5 ustawodawca zawarł regułę, że stopa oprocentowania kredytu to stopa oprocentowania wyrażona jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane do wypłaconej kwoty na podstawie umowy o kredyt w stosunku rocznym.
- 16 Wątpliwości Sądu, także na tle rozbieżności ujawniających się w polskiej judykaturze, budzi kwestia czy w świetle celów Dyrektywy 2008/48/WE niedopuszczalna jest praktyka zawierania w umowach kredytu konsumenckiego postanowień przewidujących obowiązek zapłaty przez konsumenta odsetek kapitałowych obliczonych nie tylko od faktycznie wypłaconej konsumentowi kwoty kredytu, ale również od pozaodsetkowych kosztów kredytu, które są kredytowane przez przedsiębiorcę (kredytodawcę).
- 17 W polskiej judykaturze od kilku lat trwa spór co do możliwości naliczania odsetek od części kapitału przeznaczonego na pokrycie kredytowanych kosztów. Liczne orzeczenia opowiadają się za dopuszczalnością takiej operacji (np. wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z 27.05.2022 r., XIV C 210/22, LEX nr 3440970; wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z 27.06.2022 r., I C 284/22, LEX nr 3501043; wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 25.10.2022 r., I C 257/22, LEX nr 3550333; wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z 27.12.2022 r., II C 3085/22, LEX nr 3505069; wyrok Sądu Rejonowego w Ciechanowie z 25.01.2023 r., I C 185/22, LEX nr 3504213; wyrok Sąd Okręgowy w Warszawie z 31.03.2023 r., V Ca 3217/22, LEX nr 3553822), lecz w wielu wyrokach zakwestionowano ten sposób ich naliczania (np. wyrok Sądu Rejonowego w Bartoszycach z 4.11.2021 r., I C 983/20, LEX nr 3280686; wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z 25.05.2022 r., VIII Ca 169/22, LEX nr 3369969; wyrok Sądu Rejonowego w Słupcy z 27.06.2022 r., I C 146/22, LEX nr 3561755; wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z 6.07.2022 r., II C 64/2022, LEX nr 3580501; wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z 11.01.2023 r., I Ca 478/22, LEX nr 3550701; wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z 1.02.2023 r., II Ca 1858/22,

LEX nr 3511122; wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z 3.02.2023 r., I Ca 601/22, LEX nr 3550176). Sąd Najwyższy w jednym z orzeczeń odmawiając przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania pośrednio dopuścił możliwość naliczania odsetek od części kapitału przeznaczanego na pokrycie kredytowanej prowizji (zob. postanowienie SN z 15.06.2023 r., I CSK 4175/22, LEX nr 3569756; orzecznictwo przytaczane za: T. Czech Kredyt konsumencki. Komentarz, wyd. III, Warszawa 2023).

- 18 Odwołując się do brzmienia art. 10 ust. 2 lit. f) w zw. z art. 3 lit. j) Dyrektywy 2008/48/WE, a także ogólnej zasady prawa cywilnego swobody kontraktowej, przytoczone przepisy nie stoją *expressis verbis* na przeszkodzie takiemu ukształtowaniu stosunku umownego, by odsetki kapitałowe były naliczone również od pozaodsetkowych kosztów kredytu, które zostaną spłacone przez kredytobiorcę w chwili spłaty kredytu, a na etapie udzielenia kredytu są kredytowane przez kredytodawcę. Jeżeli bowiem kredytobiorca (konsument) godzi się na takie rozwiązanie - chociażby milcząco, zawierając umowę zredagowaną przez kredytodawcę (przedsiębiorcę) - a literalne brzmienie przepisów Dyrektywy 2008/48/WE oraz polskiej ustawy o kredycie konsumenckim wprost tego nie zakazuje, to takie postanowienie umowne należałoby uznawać za niezabronione prawem.
- 19 W polskiej doktrynie wyrażono w tym zakresie pogląd, zgodnie z którym w przepisach ustawy o kredycie konsumenckim brak jest podstaw do przyjmowania odmiennych zasad pobierania odsetek od kredytu w szczególności w zależności od celu, na który kredyt jest ten został przeznaczony (J. Gil, M. Szlaszyński, Problematyka odsetek od kredytowanych kosztów bankowego kredytu konsumenckiego. Monitor Prawa Bankowego, 2022 r., nr. 6, s. 59-74, LEX).
- 20 Do odmiennego wniosku może jednak prowadzić wykładnia celowościowa przepisu. Względy słuszności zdają się bowiem przemawiać za oceną, że odsetki kapitałowe mają wynagrodzić kredytodawcy jedynie okoliczność udostępnienia kredytobiorcy kapitału kredytu, nie zaś również kredytowanie pozaodsetkowych kosztów kredytu, w szczególności prowizji stanowiącej przecież ze swojej natury dodatkowe wynagrodzenie kredytodawcy z tytułu udzielenia kredytu. Jak się wydaje taka wykładnia może znajdować także oparcie w wypowiedzi Trybunał Sprawiedliwości zawartej w punktach 81-91 uzasadnienia wyroku w sprawie C-377/14 (ECLI:EU:C:2016:283).
- 21 Stosując zatem wskazaną metodę wykładni należałoby zatem dojść do wniosku, że odsetki kapitałowe mają wynagrodzić kredytodawcy jedynie udostępnienie kredytobiorcy kapitału, nie zaś również skredytowanie pozaodsetkowych kosztów kredytu, w szczególności prowizji, stanowiącej ze swojej natury dodatkowe wynagrodzenie kredytodawcy za udzielenie kredytu, czy składek ubezpieczeniowych opłaconych na rzecz podmiotu trzeciego.
- 22 Ze wskazanych przyczyn Sąd Okręgowy odsyłający zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem prejudycjalnym.

[OMISSIS]